

Kasim 2005

Sevgili Dostlar,

Uzun suredir yazamadim. Acil bir isin ustundayken daha acil bir is onume geliyordu desem halimi anlatmis olurum herhalde.

Once kotu haberden baslayayim. Yonetim Kurulu baskanimiz sevgili Arman Onaran'i, hepimizin Arman Agabey'ini kaybettik. 20 yildir Yonetim Kurulu uyesiydi. Vakf'a cok buyuk yararları olmustur. Arman Agabey hem caliskan hem de yasamin keyfini cikaran filozof, duyarli, sanatci ruhlu bir insandi, dunyanin en incelerinden... Benden 20 yas buyuktu ama arkadasim ve sirdasimdi. Acimiz dinecek gibi degil. Ama biliyorsunuz - cok soyledim - biz surekli ileri bakanlardaniz. Uzun sure yas tutmayiz, tutamayiz, buna hakkimiz yok. Bu bugun de boyle, yarin da boyle olacak.

Cocuk sayimiz 45'e cikti. Sinirimizi cok astik. Herkesin el ustunde tuttuğu iki yasinda ikizlerimiz var artik... Korku nedir bilmeyen ve sadece anneleri Sevgi'nin anladigi bir dil konusan iki canavar. 12 yasinda Vakf'a gelen Ulas, gecen yaz Istanbul Bilgi Universitesi Matematik Bolumu'nden mezun oldu ve yuksek lisansa ITU'ye girdi. Dilek kizimiz Kocaeli Fizik'i bitirip yuksek lisansa basladi. Sadece bilimde degil sanatta da basariliyiz: Dramaturji'den mezun olan Emine alti ayligina Almanya'ya gittikten sonra Ankara Universitesi'nde yuksek lisans programina girecek. Iki cocugumuz da Almanya'da dil ogreniyor.

Yonetim Kurulumuzda onemli degisiklikler oldu. Yeni Yonetim Kurulu baskanimiz her gecen yil daha da yakisiklasan Tarik Akan. Tarik Akan, kisiliginin ve durusunun otesinde Tas Mektep gibi basarili bir kurumun yoneticisi olarak da aramiza katildi. Aynen bizim gibi her yaptigi isin ustesinden gelen Ersin Salman da Yonetim Kurulumuzun yeni uyesi. Iki yeni uyemiz daha var: Kazim Inal ve Serpil Gur. Her ikisi de Vakif'la cok yakindan ve canla basla ilgileniyor. Onlari Yonetim Kurulu'na girmesiyle gorevimin azalacagini umuyordum. Tam tersi oldu! Gecmiste aksattigimiz burokratik ve idari isleri yoluna koymak gibi gereksiz oldugunu soylemekten hoslandigim ama icten ice gerekliligini bildigim bir ugrasa giristiler. Ayrica Vakf'in kurumsallasmasi icin gerekli adimleri atiyorlar. ITU'de profesör ve ayrica karikatürist Tayfun Akgül de Yonetim Kurulumuz'da. Tayfun arkadasimiz Aziz Nesin'in telif haklarından sorumlu.

Ozellikle Aziz Nesin kitaplarını basmak icin bir yayinevi kurduk: Nesin Yayıncılık. Aziz Nesin'in 100 dolayında kitabının 36 tanesini bastik bugune kadar. Digerleri de sirada. Kitap siparislerinizi [www.nesinyayinevi.com](http://www.nesinyayinevi.com) adresinden yapabilirsiniz.

Aziz Nesin hicbir seyi atmayan ve her seyi biriktiren bir insandi. Latife olarak, kendisine, "sen her sey koleksiyoncususun" derdim "her sey" in ustune basa basa, o da kis kis gulderdi... Nitekim, eline ayni tur nesneden ne zaman iki tane gecse hemen o seyin koleksiyonunu yapmaya baslardı. Kâğıt ağırlığı, kâğıt acacağı, baston, semaver, para, pul, rozet, tıras bicagi, tespih, kukla Aziz Nesin'in koleksiyonunu yaptığı nesnelere sadece birkacıydı. Bir de gazete koleksiyonu vardır. Cocuklugumun ayrılmaz parçasıdır bu gazete koleksiyonu. 1955'ten beri Türkiye capında dagıtılan tüm gazeteler her gün alınıyor ve biriktiriliyor... Tasinmalarımızı animsiyorum. Yeni eve önce bir iki kamyon ev esyasi, ardından uc dort kamyon dolusu gazete gelirdi... O gazeteler ciltlenecektir ama parasızlıktan birturlu ciltlenemez. Zamanla o kadar cogaldi ki gazeteler, ya onlar ya biz ikilemine ulastik. Babam her zamanki pratik zekâsiyla cozum buldu. Sephalari, masalari, divanlari gazetelerden yaptı. Ustuste yig, ustune bir ortu... Bir iki yastik... Al sana divan, hem de en zarifinden... Her polis baskinında ev darmadagan olurdu tabii. Tasnif edilmiş ve istiflenmiş gazeteler yeni bastan tasnif edilir ve yeni mobilyalar yapılırdı. Sonra, 1973'te bu gazeteler Vakf'a geldi. Her gecen gün cogaldılar... Her seyden önce koyacak yer sorunuyla karsilasildi. Vakif'ta gazeteler oradan oraya tasindi durdu. Sonra o gazeteleri korumak gerekir. Toz, nem, isik, fare, kurtcuklar, yangin, sel, akan tavanlar... Ne badirelerden gecti o gazeteler. Ama babam da basa cikamaz hale gelmistir artık. Pes edip gazeteleri SEKA'ya satmaya niyetlendi. Kıyametleri kopardim. O gazeteler yuzunden yıllarca neler cektigimizi ben bilirim... Babami ikna etmem zor olmadı ama, onun da ici el vermiyordu. Ama olumunden sonra gazeteler bana kaldı. Keske ikna etmez olaydım dedim kendi kendime! Atsan atılmaz, satsan satılmaz... Cocuklugumun bir parçası... Giderek de kullanılmaz hale geliyorlar. Dile kolay 1955-1995 arası 40 yıllık bir gazete koleksiyonu. Kapladigi alan ve hacmi bir gozunuzde canlandırmaya calisin... İlk yaptigim is gazete biriktirmeye son vermek oldu. Zor bir karar oldu ama her seyin bir siniri vardır... Gecen yil gazeteleri ciltlettirmeye basladik. Ciltleri koyacak kitapligi da biz Vakif'ta elcegizlerimizle yaptik. Daha cok emektar Teo'nun elcegizlerinden yararlandik. Cogü bitti azi kaldı. 2000 kusur cilt yapıldı. 500 kadari kaldı. Tamamlandiginda maddi, manevi ve tarihsel cok buyuk bir deger olacak elimizde. Galiba 2006'dan sonra tekrar gazete biriktirmeye baslayacagiz...

Nesin Vakfi'nda onemli bir baska yenilik daha var. Dort cocugu bir anneyle birlikte gene Vakif arazisinde bulunan bir eve tasidik. Kucuk bir birim olustu. Bir aile... Cok mutlular yeni evlerinde. Kekler, borekler yapıyorlar, arkadaslarını caya davet ediyorlar. Cocuklarda cok olumlu degisiklikler gozlemledik. Bunun uzerine bir baska binada buna benzer iki kucuk birim olusturacagiz. Sevgili Tan Oral projeyi ciziyor.

Ciftligimiz ikinci yilini doldurdu. Gayet basariliyiz. Daha kâr etmiyor ama zaten kâr amaciyla kurulmamisti. 2006'yi ciftligin basa bas cikaracagini, bir sonraki yil kâra gececegini umuyoruz. Ciftlik sayesinde daha saglikli ve daha dogal besleniyoruz. Dort inegimiz var. Ikisi dogurdu. Maalesef biri oylan dogurdu! Buyusun oglani satacagiz. Buyuk baslarda boyle... Elliye yakin koyun ve kocumuz, yuzlerce tavugumuz var. Gecenlerde ciftlige ari kovani koyduk. Baharda kendi balimizi kendimiz kasiklayacagiz.

Her ayin ilk pazartesi gunu Galata restoranda Nesin Vakfi dostlari bulusup yemek yiyor. Galata restoran Galatasaray'dan Tunel'e dogru giderken sag kolda olan Adli Orhan Apaydin sokaginda, elli metre sonra hemen solda.

Nesin Vakfi'na bagislarinizi artik internetten yapabilirsiniz. ([www.nesinvakfi.org](http://www.nesinvakfi.org)) Katkilariniz icin cocuklarimiz adina tesekkur ederim.

Malatya'da olanlar cok uzucu elbette ama bunu tum SHCEK'e genellemek ve Cocuk Esirgeme Kurumlari'na yardimi keserek cocuklari cezalandirmak dogru degil elbette. Her ne kadar bizi ellerine gecirmeye calismis olsalar da, SHCEK'in bunyesinde son derece ozverili ve yokluklarla savasarak calisan bircok calisan var.

Toplumsal dayanismayi sadece bayram vesilesiyle degil, surekli animsamaniz dilegiyle bayraminizi kutlariz.

Sevgilerimizle,

Ali Nesin